

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 869 Ως είδεν ο Πεζόστρατος πράμα οπού δεν ολπίζει,
870 εμπαινεί σ' άλλο λογισμό, σ' άλλη βουλή γυρίζει.
Κ' εβάλθη, πριν παρά να δει, ο Γιός του να μισέψει,
τρόπον πιτήδειον κι όμορφο φρόνιμα να γυρέψει,
και να το πει του Βασιλιού, κι ως του φανεί ας το πιάσει,
παρά να δει στα γερατειά τέτοιον υ-Γιό να χάσει.
875 Και με το σπλάχνος, σα γονής, ήρχισε να τον πιάνει,
και να τον-ε παρηγορά για το 'γνοιανό Στεφάνι.

ΠΕΖΟΣΤΡΑΤΟΣ

- Λέγει του: «υ-Γιέ, γιατί θωρώ κ' είσαι σε τέτοια κρίση,
κι ο λογισμός οπού 'βαλες δε θέλει να σ' αφήσει,
εβάλθηκα για λόγου σου, τό δεν μπορώ, να κάμω,
880 και να γενώ προξενητής στον άμοιαστό σου γάμο.
Κι αν-ε μανίσει ο Βασιλιός, ως του φανεί ας το πιάσει,
και τη ζωή δεν την ψηφά άνθρωπος, σα γεράσει.»

ΠΟΙΗΤΗΣ

- Ολόχαρος επόμεινεν ο Γιός του, να γρικήσει,
πως του'ταξεν ο Κύρης του το γάμο να μιλήσει.
885 Περίσσα του ευχαρίστησε, κι απ' τη χαράν του κλαίγει,
πλιό δε μιλεί για μισεμούς, για ξενιτιά δε λέγει.
Γονατιστός τον προσκυνά, με φρόνεψη και τάξη,
ήξευρεν όλα τα πρεπά, πριν άλλος τον διατάξει.

Εκείνη η μέρα επέρασε, κ' η άλλη ξημερώνει,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 890   κι ο Κύρησ του Ρωτόκριτου γλυκαίνει και μερώνει.
Δε θέλει πλιό να καρτερεί, κι ο Γιός του να'χει κρίση,
μα εβάλθηκε την προξενιάν ετούτη να μιλήσει.
Επήγεν εις του Βασιλιού, να τον-ε δικιμάσει,
κ' ελόγιαζεν από μακρά με ζόμπλια να τον πιάσει.
- 895   Αγάλια-αγάλια αρχίνισεν αποκοτιά να παίρνει,
και μιάν και κι άλλη αθιβολή αλλοτινήν τού φέρνει.

ΠΕΖΟΣΤΡΑΤΟΣ

- Λέγει· «Στους παλαιούς καιρούς, που'σα' μεγάλοι ανθρόποι,
τα πλούτη και Βασίλεια εκράζονταν-ε κόποι,
'πειδή ετιμούσανε πολλά της αρετής τη χάρη,
παρά τσι χώρες, τσ' Αφεντιές, τα πλούτη, το λογάρι.
- 900   Κ' εσμίγασι τα τέκνα τως οι Αφέντες οι μεγάλοι
με τους μικρούς, οπού'χασι γνώσιν, αντρεία, και κάλλη.
Όλα τα πλούτη κι Αφεντιές εσβήνουν και χαλούσι,
κι όντεν αλλάσσονται οι Καιροί, συχνιά τα καταλούσι.
- 905   Μα η γνώση εκεί οπού βρίσκεται, και τσ' αρετής τα δώρα,
ξάζου' άλλο παρά Βασιλεία, παρά χωριά, και Χώρα.
Ουδ' ο Τροχός δεν έχει εξάν, ως θέλει να γυρίσει,
τη γνώσιν και την αρετήν ποτέ να καταλύσει.»

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 910   Κ' ήφερνε ζόμπλια από μακρά, πράματα περασμένα,
και καταπώς του σάζασι, τα'λεγεν ένα-ν ένα.
Με τούτες τσι παραβολές αγάλια-αγάλια σώνει
εις το σημάδι το μακρύ, κ' ήρχισε να ξαμώνει.
Αποκοτά δύο-τρεις φορές να το ξεφανερώσει,
κι οπίσω τον εγιάγερνε κ' εκράτειεν τον η γνώση.

915 Στο ύστερον ενίκησεν η Αγάπη του Παιδιού του,
και φανερώνει τα κουρφά και τα χωστά του νου του.

ΡΗΓΑΣ

Μα ως ενεχάσκισε να πει την προξενιάν του γάμου,
του λέγει ο Ρήγας· «Πήγαινε, και φύγε από κοντά μου!
Πώς εβουλήθης κ' είπες το, λωλέ, μισαφορμάρη,
920 γυναίκα του ο Ρωτόκριτος την Αρετή να πάρει;
Φύγε το γληγορότερο, και πλιό σου μην πατήσεις
εις την Αυλήν του Παλατιού, και κακοθανάτισεις!
Γιατί σε βλέπω ανήμπορο, γιαύτος δε σε ξορίζω,
μα ο γιός σου μην πατήσει πλιό στους τόπους οπ' ορίζω.
925 Τέσσερεις μέρες, κι όχι πλιά, του δίδω να μισέψει,
τόπους μακρούς κι αδιάβατους ας πάγει να γυρέψει.
Και μην πατήσει, ώστε να ζω, στα μέρη τα δικά μου,
αλλιώς του δίδω Θάνατο για χάρισμα του γάμου.
Κ' εκείνο που αποκότησες κ' είπες τούτην την ώρα,
930 μη γρικηθεί, μην ακουστεί σ' άλλο εδεπά στη Χώρα,
και κάμω πράμα-ν εις εσέ, οπού να μη σ' αρέσει,
να τρέμου' όσοι τ' ακούσουνε, κ' εκείνοι οπού το λέσι.
Δε θέλω πλιό να σου μιλώ· στο Ρήγα δεν τυχαίνει
τα τόσα να πολυμιλεί. Κι απόβγαλ' τον, να πηαίνει.»

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.